

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 22.

Vydána dne 1. září 1952.

Cena Kčs 2.50

OBSAH:

(37.—39.) 37. Nařízení o působnosti ministerstva zahraničního obchodu ve věcech devisových. — 38. Nařízení o změně a doplnění vládního nařízení č. 73/1951 Sb., kterým se zřizuje ministerstvo státní kontroly. — 39. Nařízení o zákazu přijímání pracovníků do zaměstnání, kteří nemají řádně rozvázan předchozí pracovní poměr.

37.

Vládní nařízení

ze dne 22. července 1952

o působnosti ministerstva zahraničního obchodu ve věcech devisových.

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 1 ústavního zákona č. 47/1950 Sb., o úpravách v organizaci veřejné správy:

§ 1.

Na ministerstvo zahraničního obchodu se přenáší působnost Státní banky československé podle § 7 odst. 2 a 4 (úhrady z ciziny do tuzemska), § 10 odst. 1 a 2 (platy do ciziny a ve prospěch devisových cizozemců), § 13 odst. 1 a 3 (devisové řízení v souvislosti s dovozem a vývozem zboží), § 18 (nakládání s pohledávkami), § 19 odst. 1 (cizozemské účty), § 20 (úvěry a záruky), § 23 (licenční a patentní práva, nikoliv práva autorská) a § 27 odst. 1 a 2 (devisová povolení) zákona č. 92/1946 Sb., o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon), ve znění zákona č. 184/1948 Sb., v devisových věcech

a) podniků určených nebo zřízených podle § 2 zákona č. 119/1948 Sb., o státní organizaci zahraničního obchodu a mezinárodního zasilatelství,

b) podniků, jimž byla udělena výjimka podle § 2 odst. 4 zákona č. 119/1948 Sb., a

c) podniků obchodujících těmi druhy zboží, které nebyly dosud žádnému podniku podle § 2 odst. 2 zákona č. 119/1948 Sb. vyhrazeny.

§ 2.

Ministerstvo zahraničního obchodu provádí kontrolu devisového hospodaření podniků uvedených v § 1 a přísluší mu proto také oprávnění Státní banky československé žádati od těchto podniků hlášení, průkazy a zprávy podle § 7 odst. 1 a 3, § 9, § 13 odst. 2 a § 26 zákona č. 92/1946 Sb.

§ 3.

Ministři zahraničního obchodu a financí upraví podrobnosti týkající se rozhraničení působnosti, kterou vykonávají podle tohoto nařízení a v rámci devisového zákona ministerstvo zahraničního obchodu a Státní banka československá.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. srpna 1952, s výjimkou ustanovení § 2, které nabývá účinnosti dnem 1. října 1952; provedou je ministři zahraničního obchodu a financí.

Gottwald v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Gregor v. r.

Kabeš v. r.

38.

Vládní nařízení

ze dne 5. srpna 1952

o změně a doplnění vládního nařízení č. 73/1951 Sb., kterým se zřizuje ministerstvo státní kontroly.

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 1 ústavního zákona č. 47/1950 Sb., o úpravách v organizaci veřejné správy, a podle § 42 odst. 1 zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu):

Čl. I.

Ustanovení § 2 vládního nařízení č. 73/1951 Sb. se mění a zní:

„§ 2.

(1) Ministerstvo státní kontroly:

- a) provádí kontrolu evidence, úschovy, přijímání a vydávání státních, družstevních a jiných peněžních prostředků a věcných hodnot,
 - b) provádí kontrolu plnění zákonů, nařízení a rozhodnutí vlády.
- (2) K plnění těchto úkolů přísluší ministerstvu státní kontroly:
- a) vydávat pokyny závazné pro všechna ministerstva a jiné ústřední úřady a jim podřízené orgány, pro státní, družstevní a jiné organizace, aby předložily plány, listiny, výkazy a jiné doklady, jakož i aby podaly zprávy, sdělení a vysvětlení o věcech, spadajících do pravomoci ministerstva státní kontroly,
 - b) mít bez překážek přístup do provozních, skladových a služebních místností, jakož i do všech jiných objektů a zařízení,
 - c) o všech během kontroly zjištěných nedostatecích v evidenci, úschově, přijímání a vydávání peněžních prostředků a věcných hodnot, jakož i o neplnění zákonů, nařízení a rozhodnutí vlády uvědomit příslušné vedoucí činitele a dávat jim závazné pokyny k odstranění zjištěných závad,
 - d) ukládat těm, kdož zavinili, že nebyly plněny zákony, nařízení a rozhodnutí vlády, nebo že vznikly nepořádky v evidenci a

v hospodaření peněžními prostředky a věcnými hodnotami anebo že sdělení orgánům státní kontroly jsou nesprávná, kárné tresty podle předpisů, které vydá vláda,

- e) při zjištění hrubého porušení úřední moci nebo uložených povinností, anebo při zjištění jiných trestných činů pohnat odpovědné osoby prostřednictvím prokuratury k soudnímu stíhání,
- f) bude-li při kontrole zjištěno, že nesprávnostmi při výkonu služby byla způsobena škoda státu, uložit vinníkům peněžitou náhradu podle předpisů, které vydá vláda; rozhodnutí o uložení peněžitě náhrady je vykonatelné také soudní exekucí.

(3) Osoby, které jsou orgány ministerstva státní kontroly při provádění kontroly vyzvány k předložení plánů, listin, výkazů a jiných dokladů, jakož i k podání zpráv, sdělení a vysvětlení o věcech, spadajících do pravomoci ministerstva státní kontroly, nemohou se vůči nim dovolávat povinnosti mlčenlivosti, uložené v zájmu zachování státního, hospodářského a služebního tajemství.“

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provedou je všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Široký v. r.	Málek v. r.
Fierlinger v. r.	Maurer v. r.
Dr. Kyselý v. r.	Dr. Nejedlý v. r.
Bacílek v. r.	Nepomucký v. r.
Bílek v. r.	Dr. Neuman v. r.
arm. gen. Dr. Čepička v. r.	Nosek v. r.
Dr. Gregor v. r.	Plojhar v. r.
Harus v. r.	Pokorný v. r.
Dr. Havelka v. r.	Pospíšil A., v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Pospíšil J., v. r.
Jonáš v. r.	Ing. Púčik v. r.
Kabeš v. r.	Dr. Rais v. r.
Kopecký v. r.	Smida v. r.
Krajčír v. r.	Ing. Šimůnek v. r.
Krosnář v. r.	Dr. Šlechta v. r.

39.

Vládní nařízení

ze dne 29. července 1952

**o zákazu přijímání pracovníků do zaměstnání,
kteří nemají řádně rozvázan předchozí
pracovní poměr.**

Vláda republiky Československé nařizuje se souhlasem presidenta republiky podle § 42 odst. 1 zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu):

§ 1.

(1) Národní, komunální a družstevní podniky, úřady a orgány státní správy, národní výbory, jiné socialistické a právníkové osoby, jakož i sdružení a zařízení (dále jen „podniky“) smějí přijmout pracovníka do zaměstnání, jen prokáže-li záznamem v občanském průkazu, že jeho bezprostředně předchozí pracovní (učební) poměr byl řádně rozvázan, po případě, jde-li o žáka odborného učiliště nebo školy závodního výcviku podle zákona č. 110/1951 Sb., o státních pracovních zálohách, že jeho školení předčasně skončilo.

(2) Podniky smějí přijmout osoby, které nemají v občanském průkazu příslušné záznamy o pracovním poměru, do zaměstnání, jen prokáží-li tyto osoby svoje zaměstnání nebo činnost v poslední době potvrzením, které za tím účelem vydá místní národní výbor příslušný podle bydliště. Absolventi škol druhého a třetího stupně, kteří po skončení školní docházky po prvé vstoupí do pracovního (učebního) poměru, prokáží svoji činnost školním vysvědčením.

(3) Záznamy v občanských průkazech o počátku a řádném skončení pracovního (učebního) poměru provádějí podniky.

§ 2.

(1) Pracovník nemusí prokazovat rozvázení pracovního (učebního) poměru podle ustanovení § 1 odst. 1 ani svoji činnost v poslední době podle ustanovení § 1 odst. 2, jde-li o přijetí do vedlejšího zaměstnání nebo do zaměstnání přechodného, které netrvá déle než čtyři týdny.

(2) Brigádník vyslaný podnikem se souhlasem příslušného okresního národního vý-

boru na dlouhodobou brigádu nemusí rovněž prokazovat rozvázení pracovního poměru podle ustanovení § 1 odst. 1.

(3) Podnik, který vyslal zaměstnance na dlouhodobou brigádu, smí jej přijmout po jejím skončení zpět do zaměstnání, jen prokáže-li zaměstnanec záznamem v občanském průkazu, že jeho pracovní poměr na brigádě byl řádně ukončen; jiný podnik smí jej přijmout do zaměstnání, jen prokáže-li zaměstnanec záznamem v občanském průkazu, že jeho pracovní poměr na brigádě i pracovní poměr s podnikem, který jej vyslal, byl řádně ukončen.

§ 3.

Vedoucí podniku nebo jím pověřený zaměstnanec, který neplní povinnosti uložené mu podle ustanovení §§ 1 a 2, bude potrestán podle ustanovení trestního zákona správního, pokud nejde o čin přísněji trestný.

§ 4.

Ustanovení tohoto nařízení se nevztahují na příslušníky ozbrojených sborů.

§ 5.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. září 1952; provedou je všichni členové vlády.

Gottwald v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Široký v. r.

Fierlinger v. r.

Dr. Kyselý v. r.

Bacílek v. r.

Bílek v. r.

arm. gen. Dr. Čepička v. r.

Dr. Gregor v. r.

Harus v. r.

Dr. Havelka v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Jonáš v. r.

Kabeš v. r.,
též za ministra-předsedu
státního úřadu plánovacího
Ing. Půčka

Kliment v. r.

Kopecký v. r.

Krajčír v. r.

Krosnář v. r.

Málek v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Nepomucký v. r.

Dr. Neuman v. r.

Nosek v. r.

Plojhar v. r.

Pokorný v. r.

Pospíšil v. r.

Dr. Rais v. r.

Smida v. r.

Ing. Šimůnek v. r.

Dr. Šlechta v. r.

